

Гошар е на мнение, че „ДАГИТЕ НА ПИСМАТА СА ФАЛШИВИ, измислени, след като Николи поднася на света книгата на Тацит, и имат за цел да утвърдят репутацията на първото... копие (така нареченото второ медицинско – А. Ф.), вече влязло в различни княжески библиотеки, и да подготвят излизането на второто копие“ [21], с. 374–382. Днешните историци смятат, че копията са открити в обратния ред.

Амфитеатров, когото ние често цитираме, пише: „Когато изследваме произхода на първото медицинско копие (открито след второто – А. Ф.)... забелязваме как се повтаря легендата, свързана преди 80 години с копията на Николо Николи... На сцената пак има северен манастир, пак се появяват някакви тайнствени, безименни монаси. Немски монах носи на папа Лъв Х първите пет глави от „Аналите“. Папата е във възторг, уж определя монаха за издател на съчинението. Монахът отказва, твърди, че бил почти неграмотен. Накратко, надига се старата легенда за доставчика на второто медицинско копие (намерено преди първото – А. Ф.), от херсфелдски монах... Легендата разправя, че посредник в търга бил... Арчимболди... Но Арчимболди дума не обелва по този повод, макар че Лъв Х уж именно чрез него заплатил за ръкописа 500 цехина, тоест 6000 франка – цяло богатство по онова време (тук вече хронологията няма думата! – А. Ф.). Според Гошар тези тайнствени монаси, за които не се знае нито как се казват, нито откъде идват, продължават да поддържат системата за фалшификати, задействана от Поджо Брачолини. Никой никога не ги вижда и не ги познава, но един от тях днес донася от Швеция или от Дания загубената декада на ТИТ ЛИВИЙ, утре друг от Корвей или Фулда донася книга от ТАЦИТ и т.н. Находките винаги идват от далечни, трудно достъпни северни краища и винаги са именно онези желани книги, които липсват на книжния пазар през този век“ [21], с. 374–382.

Изучаването на кореспонденцията на Поджо само засилва подозрението ни. Авторите на писмата или мълчат за находките, или предлагат противоречиви версии.

„Бейл казва, че папа Лъв Х (през XVIII в. – А. Ф.) толкова искал да намери липсващите глави от Тацит, че обещал за тях не само пари и слава, но и ОПРОЩАВАНЕ НА ГРЕХОВЕТЕ. Чудно ли е, че са побързали да ги намерят? (Тук вече не става дума за хронология – А. Ф.). Та и двете части от Тацитовия кодекс са с ЕДНАКВО ЗАГАДЪЧЕН ПРОИЗХОД. Заради неяснотите и легендите, които ги обгръщат, Гошар предполага, че и двете идват от едно и също място: ОТ РИМСКАТА РАБОТИЛНИЦА НА ФЛОРЕНТИНЕЦА ПОДЖО БРАЧОЛИНИ“ [21], с. 374–382.

Гошар и Рос предоставят данни, които нагледно разкриват изумителната способност на Поджо да се превъплъщава. Латинският е родният му език.